

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Εξήντα Οκτώ

Αποκάλυψη της Προφητικής Αλήθειας: Η Δεύτερη Μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων και η Σφράγιση των 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-30

Τώρα εξετάζουμε τη δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων, όπως απεικονίζεται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια ένδεκα και δώδεκα. Η δεύτερη μάχη στα εδάφια αυτά προσδιορίζει τον πόλεμο στην Ουκρανία, μεταξύ της αθεϊστικής δύναμews της Ρωσίας και του έθνους της Ουκρανίας. Στα εδάφια, ο Πούτιν είναι νικητής, όπως ήταν και ο Πτολεμαίος Δ', αλλά μετά τη νίκη του θα υψωθεί στην ίδια του την καρδιά, και η ναρκισσιστική του αυτοεξύψωση θα καταστεί το μέσο του Βατερλώ του. Η ιστορική απεικόνιση αυτής της παρούσας ιστορίας είναι ωφέλιμη μόνο για εκείνους που κατανοούν τι αντιπροσωπεύει πνευματικώς η παρούσα ιστορία.

Στο πρώτο εδάφιο του δεκάτου κεφαλαίου, ο Δανιήλ, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, προσδιορίζεται ως κατανοών τόσο το «όραμα» όσο και το «πράγμα». Το όραμα και το πράγμα παρουσιάζονται επανειλημμένως μαζί, αλλά διακεκριμένα το ένα από το άλλο, ως μία γραμμή αληθείας. Είναι οι ποταμοί Ουλάι και Χιδδέκελ. Είναι τα οράματα «mareh» και «chazon». Είναι η προφητεία των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών σε συνάφεια με την προφητεία των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών. Είναι η εσωτερική και η εξωτερική μαρτυρία του λαού του Θεού. Ο Κύριος δεν επαναλαμβάνει πράγματα που είναι ασήμαντα. Ο κανόνας της πρώτης μνείας προσδιορίζει ότι, επειδή το πρώτο πράγμα που μας λέγεται για τον Δανιήλ, στο τελικό του όραμα, είναι ότι αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος κατανοεί τόσο το «chazon» όσο και το «mareh», επομένως το όραμα και το πράγμα είναι ζωτικής σημασίας να διακριθούν, εάν η προφητική ιστορία των εδαφίων ένδεκα και δώδεκα πρόκειται να κατανοηθεί ορθώς.

Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο ένδεκα, οι οποίες επανέλαβαν τελείως την παραβολή των δέκα παρθένων, η οποία εκπληρώθηκε στην ιστορία των Μιλλεριτών. Αυτοί, όπως και οι Μιλλερίτες, υπέστησαν μία πρώτη απογοήτευση, η οποία στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο ένδεκα, παριστάνεται ως θανάτωσή τους από το αθεϊστικό «woke» θηρίο που αναβαίνει από την άβυσσο, και οι οποίοι κατόπιν κείτονται νεκροί στην πλατεία της μεγάλης πόλεως της Αιγύπτου και των Σοδόμων, όπου και ο Χριστός εσταυρώθη. Ο θάνατός τους προκάλεσε «αγαλλίαση» στους ακολούθους του δράκοντος, αλλά στον Δανιήλ προκάλεσε πένθος.

Η ιστορία της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων παραστάθηκε επίσης διά της αναστάσεως του Λαζάρου, της οποίας η ανάσταση προσδιορίσθηκε ως η πράξη της σφραγίσεως του έργου του Χριστού, και ο οποίος, ως σύμβολο εκείνων τους οποίους ο Χριστός σφραγίζει, προηγήθηκε της θριαμβευτικής εισόδου στα Ιεροσόλυμα, η οποία προτυποποίησε το

κίνημα της Κραυγής του Μεσονυκτίου στη μυλλερική ιστορία, καθώς και στην ιστορία των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Η ανάσταση του Λαζάρου έλαβε χώρα ενώ οι αδελφές του, η Μαρία και η Μάρθα, πενούσαν, όπως και ο Δανιήλ κατά τις είκοσι μία ημέρες στο δέκατο κεφάλαιο. Στο δέκατο κεφάλαιο, το πένθος του Δανιήλ λήγει με την κατάβαση του Μιχαήλ, αυτού ακριβώς του προσώπου του οποίου η «φωνή» επανέφερε στη ζωή τον Λάζαρο και τον Μωυσή. Η ανάσταση των δύο μαρτύρων στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως παραστάθηκε με τη μεταμόρφωση του Δανιήλ από το αιτιώδες όραμα της «marah».

Στο δέκατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ παριστάνει τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία παριστάνεται επίσης στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως. Στο κεφάλαιο αυτό, ο Γαβριήλ δηλώνει σαφώς ότι είχε έλθει προς τον Δανιήλ, για να τον κάμει να εννοήσει τι μέλλει να συμβεί στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Το μήνυμα περί εκείνων που θα συμβούν στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι, προφητικώς, τοποθετημένο μέσα στο πλαίσιο ενός μηνύματος που επιβεβαιώνεται από τη μεθοδολογία της παραθέσεως προφητική γραμμή επί προφητικής γραμμής. Μέσα σε αυτή την εφαρμογή, ο κανόνας της πρώτης μνείας καταδεικνύει ότι η ορθή κατανόηση θα διακριθεί μόνον από εκείνους που βλέπουν τόσο τις εσωτερικές όσο και τις εξωτερικές αλήθειες μέσα στις γραμμές που συνάπτονται. Αυτοί είναι όσοι κατανοούν το «όραμα» και το «πράγμα».

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες θα κατανοήσουν το προφητικό μήνυμα, αλλά θα βιώσουν επίσης το μήνυμα, διότι το μήνυμα και η εμπειρία δεν μπορούν να διαχωριστούν. Το μήνυμα είναι εκείνο που αγιάζει, διότι το μήνυμα είναι ο Λόγος του Θεού, και ο Χριστός είναι ο Λόγος του Θεού, και ο Λόγος του Θεού είναι η Αλήθεια. Το μήνυμά Του επιβεβαιώνεται ως η Αλήθεια, επειδή αναπαρίσταται μέσω των αρχών της προφητικής εφαρμογής, οι οποίες δεν είναι τίποτε περισσότερο ούτε λιγότερο από τις αρχές του ποιος είναι και τι είναι Αυτός. Αυτός είναι ο Palmioni, ο Θαυμαστός Αριθμητής, ο Αριθμητής των Μυστηρίων. Αυτός είναι ο Θαυμαστός Γλωσσολόγος, η αρχή και το τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος, το Άλφα και το Ωμέγα. Είναι αυτά τα στοιχεία του ποιος είναι Αυτός που ορίζουν τους προφητικούς κανόνες οι οποίοι θεμελιώνουν το μήνυμα της προφητείας και παράγουν την εμπειρία της προφητείας.

Προτού ο Ουλάι και ο Χιδδέκελ, δύο μεγάλοι ποταμοί της Σεναάρ, φθάσουν στον Περσικό Κόλπο, σχηματίζουν κοντά στη συμβολή τους μια ελώδη περιοχή που ονομάζεται Σαττ αλ-Αράμπ, αλλά δεν ενώνονται σε έναν ενιαίο ποταμό. Το Σαττ αλ-Αράμπ είναι ένα ποτάμιο δέλτα που σχηματίζεται από τη σύγκλιση των ποταμών Ευφράτη και Τίγρη, καθώς και αρκετών μικρότερων ποταμών και ρευμάτων. Ωστόσο, ακόμη και μέσα στην περιοχή του δέλτα, ο Ευφράτης και ο Τίγρης διατηρούν τη χωριστή τους ταυτότητα και εκβάλλουν στον Περσικό Κόλπο ως διακριτοί ποταμοί. Τα εσωτερικά και εξωτερικά μηνύματα της προφητείας διατηρούν τη διακριτή τους σχέση, αλλά καθώς φθάνουν στην κατάληξή τους (στις έσχατες ημέρες), παράγουν ένα δέλτα με αρκετούς συνεισφέροντες ποταμούς και ρεύματα. Ο Ιησούς εικονογραφεί το πνευματικό διά του φυσικού, και στις έσχατες ημέρες το αποτέλεσμα κάθε οράματος σχηματίζει μια πλημμυρική γη δέλτα, μολονότι οι δύο μεγάλοι ποταμοί διατηρούν τους διακριτούς τους ρόλους.

Η περίοδος των είκοσι μίας ημερών πένθους αντιστοιχεί προς τον χρόνο κατά τον οποίο οι δύο μάρτυρες είναι νεκροί στον δρόμο, και η περίοδος αυτή αρχίζει με την πρώτη απογοήτευση και

τον χρόνο της καθυστέρησης. Αυτή η χρονική περίοδος λαμβάνει χώρα εντός της ευρύτερης χρονικής περιόδου, κατά την οποία ολοκληρώνεται το σφράγισμα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Το σφράγισμα δεν άρχισε στον καιρό του τέλους το 1989· άρχισε όταν ο Χριστός, ως ο τρίτος άγγελος, κατήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Αυτός έφερε τον λαό Του στη δεύτερη επίσκεψή τους στην Κάδης, και αυτή τη φορά οι ολίγοι που είναι έτοιμοι θα εισέλθουν στη γη της επαγγελίας. Η εμπειρία του λαού του Θεού από τον καιρό του τέλους το 1989 έως τις 11 Σεπτεμβρίου 2001 δεν τους εσφράγισε. Το σφράγισμα άρχισε όταν ο Χριστός κατήλθε και εσήμανε την πρώτη νότα της εβδομής σάλπιγγας του τρίτου αλλοίμονο.

Η σάλπιγγα της εβδομής είναι εκεί όπου ολοκληρώνεται το μυστήριο του Θεού, και το μυστήριο αυτό αντιπροσωπεύει τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια της ήχησης εκείνης της σάλπιγγας. Εκείνη η σάλπιγγα ηχεί τρεις νότες, διότι είναι η Αλήθεια. Η πρώτη νότα ήταν η 11η Σεπτεμβρίου 2001, η δεύτερη νότα ήταν η 7η Οκτωβρίου 2023, και η τρίτη από τις τρεις νότες είναι στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Αυτές οι τρεις νότες είναι τα τρία βήματα που υπάρχουν πάντοτε μέσα στην αλήθεια. Τα τρία αγγίγματα του Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο συνέδεσαν την εμπειρία του με την περίοδο της ιστορίας που αντιπροσωπεύεται από τις τρεις νότες της εβδομής σάλπιγγας.

Το προφητικό μήνυμα που παράγει το αποτέλεσμα της μεταμόρφωσης κατά την εικόνα του Χριστού, το οποίο ο Δανιήλ απεικονίζει στο δέκατο κεφάλαιο, είναι το μήνυμα εκείνων που θα συμβούν στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, αλλά όχι κατά τις έσχατες ημέρες με γενική έννοια. Είναι το μήνυμα το οποίο ο λαός του Θεού κατανοεί και βιώνει κατά τον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Καθώς ο Γαβριήλ αρχίζει να παρουσιάζει την προφητική ιστορία που αναπαρίσταται στο ενδέκατο κεφάλαιο, εκθέτει συγκεκριμένες γραμμές προφητείας. Οι δύο πρώτοι στίχοι αρχίζουν με τον Κύρο (ως τον πρώτο Μπους), κατά τον καιρό του τέλους το 1989, και προχωρούν έως την ιστορία του Ντόναλντ Τραμπ ως του τεσσαρακοστού πέμπτου προέδρου (του έκτου), και εκεί η προφητική ιστορία παύει, έως ότου η ιστορία των Ηνωμένων Εθνών (του Μεγάλου Αλεξάνδρου), ως του εβδομού βασιλείου, εξετάζεται στους στίχους τρεις και τέσσερις. Το μήνυμα, λοιπόν, του Ντόναλντ Τραμπ ως του πλουσίου έκτου προέδρου, ο οποίος ξεσηκώνει τους παγκοσμιοποιητές, είναι αλήθεια που εκπληρώνεται στον χρόνο της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Είναι, επομένως, παρούσα αλήθεια.

Στα εδάφια πέντε έως εννέα εκτίθεται η ιστορία της παποσύνης, από την εγκαθίδρυσή της επί του θρόνου το 538 έως το θανάσιμο τραύμα και τον καιρό του τέλους το 1798. Πρόκειται, βεβαίως, για ουσιώδη και σημαντική αλήθεια, διότι στηρίζει και επιβεβαιώνει το εδάφιο σαράντα, αλλά δεν παρέχει καμία συγκεκριμένη προφητική αφήγηση που λαμβάνει χώρα κατά την περίοδο της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Το εδάφιο δέκα, όπως και τα εδάφια πέντε έως εννέα, επιβεβαιώνει την εγκυρότητα του εδαφίου σαράντα, αλλά δεν πραγματεύεται την προφητική ιστορία που εκπληρώνεται κατά τον καιρό της σφράγισης. Σηματοδοτεί, εντούτοις, το 1989, και επομένως καθιερώνει, διά της παραλείψεως, μια σιωπηλή περίοδο από το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο σαράντα ένα.

Τα εδάφια ένδεκα έως δεκαπέντε προσδιορίζουν ιστορία η οποία εκπληρώνεται κατά την περίοδο της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Τα εδάφια αυτά εντάσσονται μέσα στην κρυμμένη ιστορία μεταξύ των εδαφίων δύο και τριών, και μεταξύ του 1989 στο εδάφιο σαράντα και του νόμου της Κυριακής στο εδάφιο σαράντα ένα. Τα εδάφια αυτά αποτελούν κατ' εξοχήν παρούσα αλήθεια και πρέπει να αναγνωρισθούν ως τέτοια, εάν πρόκειται να αποκομίσουμε τα επιδιωκόμενα οφέλη από την κατανόηση των εδαφίων.

Τα επιδιωκόμενα οφέλη είναι διττά, διότι αυτό αντιπροσωπεύει την κατανόηση της προφητικής ιστορίας που απεικονίζεται σε αυτό, καθώς και την εμπειρία που παράγεται από την κατανόηση των αληθειών εκείνου του αγγέλματος. Η κατανόηση του αγγέλματος, μια τελική αύξηση της γνώσης, η οποία εκπληρώνεται κατά την περίοδο της σφράγισης, είναι εκείνη που αγιάζει όσους πρόκειται να είναι μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Για τον λόγο αυτό, είναι σημαντικό να εξετάσουμε τα εδάφια από την προοπτική του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Οι «επτά καιροί» του Λευιτικού είκοσι έξι αποτελούν απολύτως μέρος του καιρού της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, διότι οι δύο προσευχές του Δανιήλ, όπως παριστώνται στο κεφάλαιο δύο και εννέα, αντιπροσωπεύουν μια διττή προσευχή για να κατανοηθεί η προφητική ιστορία που παριστάνεται από την εικόνα του θηρίου, και επίσης για να ληφθεί η εμπειρία που παράγεται από εκείνους οι οποίοι εκπληρώνουν την προσευχή του Λευιτικού είκοσι έξι περί συγχωρήσεως των αμαρτιών τους και των αμαρτιών των πατέρων τους. Η εξωτερική προσευχή προσδιορίζει την εικόνα του θηρίου, και η εσωτερική προσευχή παράγει την εικόνα του Χριστού.

Η κατανόηση της ιστορίας που παριστάνεται στα διάφορα εδάφια του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, τα οποία αναφέρονται ειδικώς σε ιστορία που εκπληρώνεται εντός του καιρού της σφραγίσεως, παριστάνεται από την προσευχή του Δανιήλ στο δεύτερο κεφάλαιο. Αυτός και οι τρεις άξιοι άνδρες επεζήτησαν να κατανοήσουν το μυστικό μήνυμα του ονείρου του Ναβουχοδονόσορος περί της εικόνας των μετάλλων. Όταν αναγνωρισθεί η ορθή κατανόηση της προφητικής ιστορίας που παριστάνεται στο κρυμμένο όνειρο του Ναβουχοδονόσορος, η κατανόηση αυτή καταδεικνύει σε εκείνους που κατανοούν ότι είναι χωρίς ελπίδα, εκτός εάν οι ίδιοι επιτελέσουν προσωπικώς την εμπειρία της πλήρους μετανοίας που παριστάνεται από την προσευχή του Δανιήλ στο ένατο κεφάλαιο.

Το να διαχωρίζει κανείς την εμπειρία που αντιπροσωπεύεται από τον Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο από την προφητική αφήγηση των γεγονότων του τέλους του χρόνου στο ενδέκατο κεφάλαιο, σημαίνει ότι αποτυγχάνει ως σπουδαστής της προφητείας. Στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, ο πόλεμος των συνόρων, η Μάχη της Ραφίας και η νίκη του βασιλέως του νότου, αντιπροσωπεύει τον δεύτερο από τους τρεις πολέμους δι' αντιπροσώπων που επισημαίνονται στον προφητικό Λόγο του Θεού. Το κλειδί που φέρνει σε θέα αυτή την αποκάλυψη της αλήθειας είναι η χρήση από τον Θαυμαστό Γλωσσολόγο της έκφρασης ότι ο βασιλεύς του βορρά υπερχείλισε και διήλθε, έως το οχύρωμα (τον τράχηλο), στο δέκατο εδάφιο. Παρέθεσε δύο άλλα εδάφια που αναφέρονται στην υπερχείλιση και στη διάβαση, και με τον τρόπο αυτόν συνάπτει την προφητική αφήγηση των γεγονότων με την εμπειρία που η κατανόηση αυτών των γεγονότων πρόκειται να παραγάγει.

Αλλά οι υιοί αυτού θέλουσιν εξεγερθή και θέλουσι συναθροίσει πλήθος μεγάλων δυνάμεων· και εις εξάπαντος θέλει ελθεί, και υπερχειλίσει, και διαβεί· έπειτα θέλει επιστρέψει, και θέλει εξεγερθή, έως του οχυρώματος αυτού. Και ο βασιλεύς του νότου θέλει κινηθή εις οργήν, και θέλει εξέλθει και πολεμήσει μετ' αυτού, μετά του βασιλέως του βορρά· και εκείνος θέλει παρατάξει μέγα πλήθος· αλλά το πλήθος θέλει παραδοθή εις την χείρα αυτού. Και αφού αφαιρέσει το πλήθος, η καρδιά αυτού θέλει υψωθή· και θέλει καταβάλει μυριάδας πολλάς· πλην δεν θέλει ισχυροποιηθή δι' αυτού. Δανιήλ 11:10–12.

Το 2014, ο Πούτιν άρχισε πόλεμο στην Ουκρανία, και, προκειμένου να αναγνωρίσει αυτήν την αλήθεια όπως παριστάνεται στο ενδέκατο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου, ένας σπουδαστής της προφητείας πρέπει πρώτα να είναι σε θέση να διακρίνει ότι το δέκατο εδάφιο παριστά μια ιστορία η οποία απεικονίζει το δεύτερο μέρος του τεσσαρακοστού εδαφίου του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ. Όταν το αναγνωρίσει αυτό, τότε βλέπει ότι εκείνο που το δέκατο εδάφιο προσθέτει στο τεσσαρακοστό εδάφιο είναι ότι, όταν η Σοβιετική Ένωση παρασύρθηκε το 1989, ο βασιλεύς του βορρά ανέβη μόνο έως το οχύρωμά του (τον «τράχηλο»). Αλλά ένας σπουδαστής της προφητείας δεν θα εγνώριζε τι υπεδείκνυε αυτό, έως ότου έβλεπε το όγδοο εδάφιο του ογδού κεφαλαίου του Ησαΐα. Τότε θα είχε την προφητική εξουσιοδότηση να ταυτοποιήσει ότι και τα τρία εδάφια συνδέονται μεταξύ τους διά μιας εκφράσεως η οποία χρησιμοποιείται μόνον τρεις φορές στην Αγία Γραφή.

Ο μελετητής θα χρειαζόταν τότε μία δεύτερη μαρτυρία ότι οι τρεις φορές κατά τις οποίες η έκφραση «θα υπερχειλίσει και θα διαβεί» απαντά στην Αγία Γραφή συνιστούν σκόπιμη επανάληψη. Η δεύτερη μαρτυρία αυτού του γεγονότος εδραιώνεται επειδή και τα τρία εδάφια (μάρτυρες) προσδιορίζουν έναν βασιλέα του βορρά που επιτίθεται εναντίον ενός νοτίου βασιλέως. Από κοινού, οι τρεις μάρτυρες, οι οποίοι επιβεβαιώνονται ως η αυτή συμβολική ιστορία από δύο είδη εσωτερικών μαρτυριών, οδηγούν κατόπιν τον σπουδαστή της προφητείας να παραθέσει και τα τρία εδάφια το ένα επάνω στο άλλο, κατά τρόπον «γραμμικήν επί γραμμής». Η εφαρμογή αυτή διευρύνει το περιεχόμενο των εδαφίων, τα οποία απεικονίζουν τη μάχη μεταξύ ενός βασιλέως του βορρά και ενός βασιλέως του νότου.

Το έβδομο κεφάλαιο του Ησαΐα, εδάφια οκτώ και εννέα, παρέχει το κλειδί για την επίλυση του αινίγματος τού τι αντιπροσωπεύει το «οχύρωμα» στο εδάφιο δέκα, διότι η εβραϊκή λέξη για το «οχύρωμα» είναι επίσης το «οχύρωμα» στο οποίο εισήλθε ο βασιλεύς του νότου στο έβδομο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου. Το «οχύρωμα» μεταφράζεται επίσης ως «ισχύς» στην έκφραση «αγιαστήριο της ισχύος» στο εδάφιο τριάντα ένα του Δανιήλ ένδεκα. Έτσι, τα δύο εδάφια (επτά και τριάντα ένα) παρέχουν δύο μάρτυρες ότι το «οχύρωμα» είναι η πρωτεύουσα ενός βασιλείου ή ενός βασιλέως. Εφόσον το γεγονός αυτό έχει εδραιωθεί διά δύο μαρτύρων (αμφοτέρων στο ενδέκατο κεφάλαιο), τότε εκείνο που ο Ησαΐας προσδιορίζει στο αινιγματικό του χωρίο στο έβδομο κεφάλαιο, εδάφια οκτώ και εννέα, όταν εδραιώνει με δύο εσωτερικούς μάρτυρες ότι το οχύρωμα είναι η πρωτεύουσα ενός βασιλείου, ή ο βασιλεύς του βασιλείου, καθιστά σαφές ότι πριν από το 1989, η Σοβιετική Ένωση, της οποίας η κεφαλή ήταν η Ρωσία, με πρωτεύουσά της τη Μόσχα, είχε ως ηγέτη της τον Μιχαήλ Γκορμπατσώφ. Δεν είναι τυχαίο ότι το οπτικό γνώρισμα του Γκορμπατσώφ ήταν το μέτωπό του.

Γραμμή επί γραμμής, το συμπέρασμα αυτής της εφαρμογής τονίζει τη σπουδαιότητά της, όταν δηλώνει: «Εάν δε μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνήητε». Ο Ιησούς εἶπε: «Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῆ καρδία τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται». [Βλ. Luke 24:25] Ο Ἐσδρας ἔγραψε: «Καὶ ὄρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωέ· καὶ ἐν τῷ ἐξέρχεσθαι αὐτοῦς, Ἰωσαφατ ἔστη καὶ εἶπεν· Ἀκούσατέ μου, Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐμπιστεύθητε ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· πιστεύσατε ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, καὶ εὐοδωθήσεσθε». [Βλ. 2 Chronicles 20:20] Ἐπτά φορές στο βιβλίο της Αποκάλυψης δίδεται ἡ ἐντολή νὰ ἀκούσουν. «Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις».

Το νὰ εἶναι κανεὶς ἐδραιωμένος σημαίνει νὰ συγκαταλέγεται μεταξύ των φρονίμων παρθένων, διότι οἱ μωρές εἶναι βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύουν τους προφῆτας. Οἱ φρόνιμοι πιστεύουν ἐκεῖνα που ὁ Θεός ἔχει λαλήσει διὰ των προφητῶν Του, καὶ ἐδραιώνονται καὶ εὐοδώνονται, διότι ἀκούν τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τας ἐκκλησίας. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς Ρωσίας καὶ ὁ πόλεμος που αὐτὴ ἀρχισε τὸ 2014 ἐναντίον τῆς Ουκρανίας εἶναι ἐκεῖνο που ἐδραιώνει ὅσους εἶναι οἱ φρόνιμοι σπουδαστὲς τῆς προφητείας κατὰ τὴν περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς ἀποσφραγίζει αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθεια.

Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια εἰσήλθε σὴν ἱστορία τὸ 2014, τὸ ὁποῖο εἶναι μετὰ τὸ 2001, καὶ ἐπομένως τοποθετεῖται ἐντὸς του χρόνου τῆς σφράγισης των ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Τὸ ἐπόμενο ἔτος, τὸ 2015, ὁ πλουσιότερος πρόεδρος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἕκτος πρόεδρος ἀπὸ τον καιρὸ του τέλους τὸ 1989, ἀρχισε νὰ ξεσηκώνει τους παγκοσμιοποιητὲς. Τὸ ἐδάφιο δέκα προσδιορίζει τὴν ἱστορία του 1989, ἀλλὰ ἐπίσης ἐγκαθιδρύει τὴ Ρωσία ὡς τὸ «οχυρὸ», καὶ στα ἐπόμενα δύο ἐδάφια ἡ Ρωσία θὰ ἀρχιζε τὴ δευτέρη μάχη των πολέμων δι' ἀντιπροσώπων, καὶ ὁ Πούτιν θὰ κερδῖσει ἐκεῖνη τὴ μάχη. Ἡ ἀλήθεια των ἐδαφίων ἀποσφραγίζεται ὅταν ἐκπληρώνεται ἡ ἱστορία που ἀντιπροσωπεύει.

«Ὁ Δανιὴλ στέκεται σὸν κλῆρο του καὶ σὴν θέση του. Οἱ προφητεῖες του Δανιὴλ καὶ του Ἰωάννη πρέπει νὰ γίνουν κατανοητὲς. Ἐρμηνεύουν ἡ μία τὴν ἄλλη. Παρέχουν σὸν κόσμον ἀλήθειες τις ὁποῖες ὁ καθένας θὰ ἔπρεπε νὰ κατανοεῖ. Αὐτὲς οἱ προφητεῖες πρέπει νὰ αποτελοῦν μαρτυρία μέσα σὸν κόσμον. Με τὴν ἐκπλήρωσή τους σὴν ἐσχατες αὐτὲς ἡμέρες, θὰ ἐξηγήσουν οἱ ἴδιες τον εαυτὸ τους.» The Kress Collection, 105.

Ἡ προφητεία των ἐδαφίων ἑνδεκα καὶ δώδεκα ἀποσφραγίζεται μέσω τῆς ἱστορικής ἐκπληρώσεώς της σὸν καιρὸ τῆς σφραγίσεως των ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ἀλλὰ, «γραμμὴ ἐπὶ γραμμῆν», ὑπάρχει καὶ ἓνα ἄλλο σημαντικό γεγονός συνδεδεμένο με αὐτὰ τα ἐδάφια. Για νὰ μπορέσει ὁ σπουδαστὴς τῆς προφητείας νὰ συνενώσει τα τρία χωρία του «κατακλύζοντος καὶ υπερβαίνοντος», πρέπει ἐπίσης νὰ ἐντάξει σὴν προφητικὴ γραμμὴ τὴν προφητεία των ἐξήντα πέντε ἐτῶν. Ἡ προφητεία των ἐξήντα πέντε ἐτῶν σηματοδοτεῖ τὴν ἀρχὴ των δύο προφητειῶν των δύο χιλιάδων πεντακοσίων εἴκοσι ἐτῶν καὶ προσδιορίζει ὅτι αὐτὲς ἀρχίζουν με διαφορά σαράντα ἕξι ἐτῶν ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη. Προσδιορίζοντας τα ἐξήντα πέντε ἔτη σὴν ἀρχὴ, προσδιορίζει ἐπίσης ὅτι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ωμέγα θὰ παρήγαν ἐξήντα πέντε ἔτη σὸ τέλος.

Τα ἐξήντα πέντε ἔτη, τόσο σὴν ἀρχὴ ὅσο καὶ σὸ τέλος, φέρουν τὸ καθένα τὴ σφραγίδα τριῶν οροσῆμων. Τὸ πρῶτο ἦταν τὸ 742 π.Χ., ἔπειτα, δεκαεννέα ἔτη ἀργότερα, τὸ 723 π.Χ., καὶ κατόπιν,

σαράντα έξι έτη αργότερα, το 677 π.Χ. Τα τρία αυτά ορόσημα αντιπροσωπεύονται στο τέλος από τα 1798, 1844 και 1863. Η περίοδος των σαράντα έξι ετών στην αρχή (Άλφα) αντιπροσωπεύει την καταπάτηση του ναού και του στρατεύματος, και τα σαράντα έξι έτη στο τέλος (Ωμέγα) αντιπροσωπεύουν την αποκατάσταση του αγιαστηρίου και του στρατεύματος, όταν ο Αγγελιαφόρος της Διαθήκης (ο οποίος είναι επίσης το Άλφα και το Ωμέγα) επρόκειτο αιφνιδίως να εισέλθει στον ναό τον οποίο είχε ανεγείρει μέσα στα σαράντα έξι έτη από το 1798 έως το 1844.

Τα σαράντα έξι έτη, τα οποία προηγούνται από δεκαεννέα έτη κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο Ησαΐας εξέθεσε την προφητεία, το έτος 742 π.Χ., αντιπροσωπεύουν σαράντα έξι έτη κατά την ολοκλήρωσή τους, τα οποία κατόπιν ακολουθούνται από δεκαεννέα έτη σε ένα χιαστικό σχήμα. Τα δεκαεννέα έτη από το 1844 έως το 1863 παρέχουν μία απεικόνιση των προθέσεων του Χριστού για τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, η οποία έμεινε ανεκπλήρωτη εξαιτίας της ανταρσίας που έλαβε χώρα σε εκείνη την ιστορία. Το έργο που απαιτείται από έναν σπουδαστή της προφητείας, προκειμένου να ορθοτομήσει τον λόγο της αληθείας σχετικά με τα εδάφια δέκα έως δώδεκα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, όχι μόνον καταδεικνύει (εάν πιστεύετε) ότι η Ρωσία θα ξεκινούσε πόλεμο στην Ουκρανία το 2014, αλλά και ότι ο πόλεμος θα άρχιζε στον χρόνο της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Όσο σημαντική είναι η προφητική ιστορία που αντιπροσωπεύεται στα εν λόγω εδάφια, άλλο τόσο αντιπροσωπεύεται επίσης, από την ιστορία των δεκαεννέα ετών από το 1844 έως το 1863, η ιστορία κατά την οποία αποσφραγίζεται η αλήθεια αυτής ακριβώς της ιστορίας.

Το 1844 προσδιορίζει την έλευση του τρίτου αγγέλου, και προτυπώνει την έλευση του τρίτου αγγέλου στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Το 1863 αντιπροσωπεύει την αποστασία που συμβολίζεται από την ανοικοδόμηση της Ιεριχούς. Το ορόσημο του 1863 προτυπώνει επίσης την υπακοή των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για να «γκρεμίσουν τα τείχη της Ιεριχούς», κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Στα εδάφια που εξετάζουμε, το εδάφιο δεκαέξι αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το εδάφιο ένδεκα σηματοδοτεί την περίοδο από το 2014 έως την τελική νίκη του Πούτιν. Τα εδάφια προσδιορίζουν την έναρξη του δεύτερου πολέμου δι' αντιπροσώπων, τον οποίο ακολουθεί ο τρίτος πόλεμος δι' αντιπροσώπων, όπως παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε.

Φέρνοντας σε συνδυασμό το εδάφιο δύο με τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, προσδιορίζουμε τον ουκρανικό πόλεμο που άρχισε το 2014, ο οποίος ακολούθως συνοδεύθηκε από την προεκλογική εκστρατεία για την Προεδρία των ΗΠΑ το 2015, και από την επακόλουθη εκλογή του πλουσιότερου προέδρου το 2016. Το εδάφιο δώδεκα ακολουθείται από τα αντίποινα του τελευταίου προέδρου πριν από τον νόμο της Κυριακής, στον τρίτο πόλεμο δι' αντιπροσώπων. Ο δεύτερος πόλεμος δι' αντιπροσώπων, που είναι η μάχη του ορίου, άρχισε αμέσως πριν από την εκλογή του έκτου και πλουσιότερου προέδρου.

Στην ιστορία από το 1844 έως το 1863, οι δύο ράβδοι του Ιεζεκιήλ έπρεπε να ενωθούν. Η ένωσή τους αντιπροσώπευε τον συνδυασμό της θεότητας και της ανθρωπότητας, ο οποίος είναι το έργο της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Το 1844 έφθασε ο τρίτος άγγελος και αποσφράγισε το φως που συνδεόταν με το επουράνιο αγιαστήριο, τον νόμο του Θεού, το Σάββατο και τον τρίτο άγγελο. Το 1849 ο Κύριος εξέτεινε τη χείρα Του εκ δευτέρου για να συνάξει το

διασκορπισμένο ποίμνιο που είχε υποστεί διασκορπισμό κατά τη μεγάλη απογοήτευση. Το 1850 οδήγησε τον λαό Του να προετοιμάσει τον δεύτερο χάρτη του Αββακούμ, ώστε να απεικονίσει γραφικώς το μήνυμα που ο λαός Του επρόκειτο να κηρύξει, καθώς Αυτός τους οδηγούσε να «γκρεμίσουν τα τείχη της Ιεριχούς». Εκείνος ο χάρτης περιλάμβανε τις «επτά φορές», όπως και ο «παλαιός χάρτης».

Το 1856, Αυτός αποσφράγισε το φως που επρόκειτο να σφραγίσει τον λαό Του εκ των προτέρων της «Μάχης της Ιεριχούς». Το φως εκείνο ήταν αύξηση του πρώτου φωτός που ο Άλφα και το Ωμέγα είχαν αποκαλύψει στον William Miller. Ήταν το φως των «επτά καιρών», όπως επανειλημμένως παριστάνεται στην αρχαία Μάχη της Ιεριχούς. Το φως που επρόκειτο να σφραγίσει τον λαό Του ήταν επίσης το μήνυμα της Λαοδικείας, το οποίο επρόκειτο να τους αφυπνίσει και να τους μεταφέρει και πάλι στην εμπειρία της Φιλαδελφείας. Εκείνο το τελευταίο φως ήταν αύξηση του πρώτου φωτός, αλλά ο λαός Του παραμέλησε το φως και, εκ των πραγμάτων, επέλεξε να περιπλανηθεί στην έρημο της Λαοδικείας. Τα 1844, 1849, 1850, 1856 και 1863 αντιπροσωπεύουν πέντε ορόσημα, τα οποία παριστάνονται στην ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Η δε Ιεριχώ ήτο ερημητικώς κεκλεισμένη εξαιτίας των υιών Ισραήλ· ουδείς εξήρχετο και ουδείς εισήρχετο. Και είπεν ο Κύριος προς τον Ιησούν, Ιδού, παρέδωκα εις την χεῖρά σου την Ιεριχώ, και τον βασιλέα αυτής, και τους ισχυρούς άνδρας της ανδρείας. Και θέλετε περικυκλώσει την πόλιν, πάντες οι άνδρες του πολέμου, περιερχόμενοι την πόλιν άπαξ. Ούτω θέλεις κάμει επί εξ ημέρας. Και επτά ιερείς θέλουσι βαστάζει ενώπιον της κιβωτού επτά σάλπιγγας από κέρατα κριών· και την εβδόμην ημέραν θέλετε περικυκλώσει την πόλιν επτάκις, και οι ιερείς θέλουσι σαλπίζει διά των σαλπίγγων. Και θέλει συμβή, όταν σαλπίσωσι παρατεταμένως με το κέρασ του κριού, και όταν ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, πασ ο λαός θέλει αλαλάξει με μεγάλην αλαλαγήν· και το τείχος της πόλεως θέλει καταπέσει επί τόπου, και ο λαός θέλει αναβή, έκαστος ευθέως εμπρός αυτού. Και ο Ιησούς ο υιός του Ναυή εκάλεσε τους ιερείς και είπε προς αυτούς, Σηκώσατε την κιβωτόν της διαθήκης, και ας βαστάζωσιν επτά ιερείς επτά σάλπιγγας από κέρατα κριών ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου. Και είπε προς τον λαόν, Προχωρείτε και περικυκλώσατε την πόλιν, και ο ένοπλος ας προπορευήται έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. Και καθώς ο Ιησούς ελάλησε προς τον λαόν, οι επτά ιερείς, βαστάζοντες τας επτά σάλπιγγας από κέρατα κριών, προεπορεύοντο ενώπιον του Κυρίου και εσάλπιζον διά των σαλπίγγων· και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου ηκολούθει αυτούς. Και οι ένοπλοι επροπορεύοντο των ιερέων των σαλπίζόντων διά των σαλπίγγων, και η οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού, ενώ οι ιερείς επορεύοντο και εσάλπιζον διά των σαλπίγγων. Ο δε Ιησούς είχε προστάζει τον λαόν, λέγων, Δεν θέλετε αλαλάξει, ουδέ θέλετε κάμει θόρυβον με την φωνήν σας, ουδέ θέλει εξέλθει λόγος εκ του στόματός σας, έως της ημέρας καθ' ην θέλω σας ειπεί, Αλαλάξατε· τότε θέλετε αλαλάξει.

Και ή κιβωτός του Κυρίου περιήλθε την πόλιν, περιελθοῦσα αὐτήν άπαξ· και εισήλθον εις τὸ στρατόπεδον και διενυκτέρευσαν εν τῷ στρατοπέδῳ. Και ὁ Ιησούς εξανέστη πρωϊ, και οι ιερείς ήσαν την κιβωτόν του Κυρίου. Και επτά ιερείς, βαστάζοντες επτά σάλπιγγας κερατίλους κριού έμπροσθεν τῆς κιβωτού του Κυρίου, προεπορεύοντο διαπαντός και εσάλπιζον ταῖς

σάλπιγγιν· και οι ἔνοπλοι προεπορεύοντο αὐτῶν· ἡ δὲ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολούθει ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ἐπορεύοντο και ἐσάλπιζον ταῖς σάλπιγγιν. Καὶ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ περιῆλθον τὴν πόλιν ἅπαξ και ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον· οὕτως ἐποίησαν ἐπὶ ἕξ ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, ὅτι ἐξανέστησαν πρωτὶ ἅμα τῷ διαυγάσαι τὴν ἡμέραν, και περιῆλθον τὴν πόλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑπτὰ ἅπαξ· μόνον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ περιῆλθον τὴν πόλιν ἑπτάκις. Καὶ ἐγένετο τῇ ἐβδόμῃ φορᾷ, ὅτε οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν· Ἀλαλάξατε, διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς ὑμᾶς τὴν πόλιν.

Και ἡ πόλι θέλει εἶσθαι ἀνάθεμα, αὐτὴ και πάντα ὅσα εἶναι ἐν αὐτῇ, εἰς τὸν Κύριον· μόνον ἡ Ραάβ ἡ πόρνη θέλει ζῆσαι, αὐτὴ και πάντες οἱ μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, διότι ἐκρυψε τοὺς ἀγγελιαφόρους τοὺς ὁποίους ἀπεστείλαμεν. Και σεις, με κάθε τρόπον φυλάξατε εαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε γείνητε ἀνάθεμα, ὅταν λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, και καταστήσητε τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ ἀνάθεμα και ταράξητε αὐτό. Πάν δε τὸ ἀργύριον και τὸ χρυσίον και τὰ σκεύη χαλκοῦ και σιδήρου εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὸν Κύριον· εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἰσελθεῖ. Και ἐβόησεν ὁ λαός, ὅταν οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν με τὰς σάλπιγγας· και συνέβη, ὅταν ἤκουσεν ὁ λαός τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, και ἐβόησεν ὁ λαός με μεγάλην βοήν, ὥστε τὸ τεῖχος ἐπεσε καταγῆς, και ἀνέβη ὁ λαός εἰς τὴν πόλιν, ἕκαστος εὐθέως ἐμπροσθέν του, και ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν.

Και ἐξολόθρευσαν ὀλοτελῶς πάντα ὅσα ἦσαν μέσα στὴν πόλιν, ἄνδρα και γυναῖκα, νέο και γέροντα, και βόδι, και πρόβατο, και ὄνο, με μάχαιραν. Ὁ δε Ἰησοῦς εἶχε πει πρὸς τοὺς δύο ἄνδρες που εἶχαν κατασκοπεύσει τὴ γῆ: Εἰσελθετε στὴν οἰκίᾳ τῆς πόρνης, και ἐξαγάγετε ἀπὸ ἐκεῖ τὴ γυναῖκα και πάντα ὅσα ἔχει, καθὼς ὁμώσατε πρὸς αὐτήν. Και εἰσήλθαν οἱ νεανίσκοι, οἱ κατάσκοποι, και ἐβγαλαν τὴ Ραάβ, και τὸν πατέρα αὐτῆς, και τὴ μητέρα αὐτῆς, και τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, και πάντα ὅσα εἶχε· και ἐβγαλαν ὅλη τὴ συγγένεια αὐτῆς, και τοὺς ἔθεσαν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο τοῦ Ἰσραὴλ. Και κατέκαυσαν τὴν πόλιν με πυρ, και πάντα ὅσα ἦσαν μέσα σε αὐτήν· μόνο τὸ ἀργύριον, και τὸ χρυσίον, και τὰ σκεύη τοῦ χαλκοῦ και τοῦ σιδήρου, τὰ ἔθεσαν στὸ θησαυροφυλάκιο τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Και ὁ Ἰησοῦς διέσωσε ζωντανή τὴ Ραάβ τὴν πόρνη, και τὸν οἶκο τοῦ πατρός αὐτῆς, και πάντα ὅσα εἶχε· και κατοικεῖ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· διότι ἐκρυψε τοὺς ἀγγελιαφόρους, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε να κατασκοπεύσουν τὴν Ἰεριχώ. Και ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὅρκισε κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, λέγων: Ἐπικατάρατος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις ἐγερθῆ και οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ταύτην, τὴν Ἰεριχώ· με τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ θέλει θεμελιώσει αὐτήν, και με τὸν νεώτατον υἱόν αὐτοῦ θέλει στήσει τὶς πύλες αὐτῆς. Οὕτως ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ· και ἡ φήμη αὐτοῦ διεδόθη σε ὅλη τὴ χώρα. Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ 6:1–27.